

[Hertzberg, Rafael]

VID NORDENSKIÖLDSFESTEN

I

STUDENTHUSET

ONEN 24 APRIL 1880.

en blågula svenska flaggan
Ses fladdra långt upp i nord.
Vi följa dess färd med stolthet:
Der är en finne ombord.
På vågor, dem köl ej fårät,
Går den modigt och gladt framåt
Att bana för mensklig idrott
Genom polhafvets is en stråt.

Den blågula svenska flaggan,
Vi lärt oss att älska den.
Till kamp och jublande seger
Den ofta fört finske män.
Vid Narva, Leipzig och Lützen
I härlig glans den stod.
Fritt svajande, högrest och purprad
Af svenskars och finnars blod.

Nu föras dess klara färger
Af en utaf Finlands män,
Och bragdrika dagars minnen
Stå leende upp igen.
Af svenska namnets ära
I flammande norrskens glans
Kring Gamla Verldens panna
Han virar en strålande krans.

Och ishafvet, kufvadt, bjuder
Åt seglaren hamn vid hamn,
Och jättefloder öppna
För verlden sin vida famn,
Och gåtor, dem polens mörker
Århundraden rufvat på
Bland tusenåriga isblock,
Nu lösta i ljuset stå.

Och verlden skådar med undran
Den djerfva nordiska bragd,
Och folkens jublande hyllning
Blir rikt för hans fötter lagd.
Han landar vid svenska stranden,
En triumfator fjerran från,
Och Finland, hans hembygd, helsar
Med kärlek sin segrande son.

HELSINGFORS, J. C. FRENCKELL & SON, 1880.